

5VV

Viisi verratonta viikkoa

Arkiretriitti

Kurkistus itseesi, Raamattuun ja elämään

Mitä tästä löytyy ja muutama vihje

Jokaiselle viidelle viikolle on viisi tekstiä. Varaa kullekin tekstille tietty aika, esimerkiksi 20 min, puoli tuntia tai kokonainen tunti. On tärkeää, että pidät päättämästäsi kestosta kiinni - homma tulee tehdyksi. Viimeisimmät sekunnit saattavat olla kaikkein tärkeimmät.

Saattaa olla eduksi, jos löydät itsellesi paikan rukousmietiskelyäsi varten. Nurkkaus, tuoli kotona, tai vaikkapa julkinen kirjasto. Jos mahdollista, voit merkitä rukouspaikan ikonin, kynttilän avulla tai jollakin muulla tavoin. Voit käyttää myös työmatkaasi tai kävelyretkeä rukoukseesi. Rukousmietiskelypaikkasi merkitseminen tekee hetkestä erityisen: tämä paikka on pyhä.

Kuinka viettää rukoushetki?

Asetu Jumalan läsnäoloon tavalla, joka sinulta nyt onnistuu.

Lue teksti useamman kerran.

Tarkastele hetki, mihin ajatuksesi eksyvät, ja palauta lempeästi keskittymisesi yhä uudestaan ja uudestaan Sanaan, sen katseluun ja rukoukseen

Pyydä, että koko olemuksesi suuntautuisi tässä hetkessä Häneen.

Käytä hetki aikaa tunnistaaksesi, mitä juuri nyt kaipaavat ja kerro se Jumalalle.

Astu kertomuksen tai tekstin näyttämölle mielikuvien ja aistien avulla. Jos

mahdollista, keskustele tekstin henkilöiden kanssa, erityisesti Jeesuksen - jos uskallat ja mikäli hän on näkysällä. Jos teksti on suorasanaista, viivy sen kohdan, lauseen, ajatuksen tai sanan parissa, joka juuri nyt pysäyttää ja kiehtoo - tai mahdollisesti tympii. Seuraa sitä, ja katso, minne se sinut johdattaa.

Mitä Jumala tässä sinulle puhuu? Oletko hänen edessään?

Mikä sinua erityisesti koskettaa? Mikä tökkii? Mihin sinua kutsutaan?

Jokaista tekstiä seuraa apukysymys tai useampi. Niihin ei tarvitse kiinnittää mitään huomiota. Jokin teksti kohta on saattanut viedä sinut jo mennessään.

Päätä hetkesi tietoisesti, esimerkiksi Isä meidän -rukoukseen.

Kirjoita havaintosi ja/tai tunnelmasi lyhyesti muistiin vasta rukoushetken jälkeen - läsnäoloon verraten tekstin tuottaminen on eri mielen toiminto.

Ensimmäinen viikko - Sinut on nähty. Sinä olet.

1.1.

Sinä olet luonut minut sisintäni myöten,
äitini kohdussa olet minut punonut.
Minä olen ihme, suuri ihme,
ja kiitän sinua siitä.
Ihmeellisiä ovat sinun tekosi,
minä tiedän sen.
Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä,
muotoni kuin syvällä maan alla,
mutta sinulta ei pieninkään luuni ole salassa.
Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani,
sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu.
Ennen kuin olin elänyt päivääkään,
olivat kaikki päiväni jo luodut.
Ps 139: 13-16

Lohduttaako vai ahdistaa tämä ajatus, vai eikö tunnu miltään?
Osaatko sanoa miksi?
Mitä ajatuksia tekstin äärellä nousee?

1.2.

Voiko kukaan kätkeytyä sellaiseen piilopaikkaan,
etten minä häntä näkisi? sanoo Herra.
Enkö minä ole läsnä kaikkialla
niin taivaassa kuin maassa?
sanoo Herra.
Jer 23:24

Minne tai mihin sinulla on tapana kätkeytyä?
Miksi ja milloin haluat kätkeytyä?
Onko sinun helppo avautua ihmisille - entä Jumalalle?

1.3.

Seuraavana päivänä, ollessaan lähdössä Galileaan, Jeesus tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: »Seuraa minua.» Filippus oli kotoisin Betsaidasta, samasta kaupungista kuin Andreas ja Pietari.

Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: »Me olemme löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat! Hän on Jeesus, Joosefin poika Nasaretista.»

»Nasaretistako?» Natanael kysyi. »Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?» »Tule, niin näet», sanoi Filippus.

Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan, hän sanoi: »Siinä on oikea israelilainen, mies vailla vilppiä!» »Mistä sinä minut tunnet?» kysyi Natanael. Jeesus vastasi hänelle:

»Jo ennen kuin Filippus kutsui sinua, näin sinut viikunapuun alla.»

Natanael sanoi: »Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas!»

Jeesus sanoi hänelle: »Uskotko jo sen perusteella, että sanoin nähneeni sinut viikunapuun alla? Paljon suurempaakin saat vielä nähdä.»

Ja hän jatkoi: »Totisesti, totisesti: te saatte nähdä taivaan avoinna, ja te näette Jumalan enkelien kulkevan ylös ja alas siinä, missä Ihmisen Poika on.»

Johannes 1: 43-51

Kuvittele itsesi Natanaelin paikalle. Mitä ajattelisit?

Mitä Jeesus sanoisi juuri sinulle?

Mitä sinä haluaisit sanoa Jeesukselle?

1.4.

Matkalla Jairoksen kotiin väkijoukko tungeksi Jeesuksen ympärillä. Siellä oli myös nainen, jota kaksitoista vuotta oli vaivannut verenvuoto. Hän oli kuluttanut kaikki varansa lääkäreihin, mutta kukaan ei ollut kyennyt parantamaan häntä.

Hän tuli Jeesuksen taakse ja kosketti hänen viittansa tupsua, ja verenvuoto lakkasi heti. Jeesus kysyi: »Kuka koski minuun?» Kukaan ei myöntänyt koskeneensa, ja Pietari sanoi: »Opettaja, joka puoleltahan tässä ihmiset tunkevat päällesi.»

Mutta Jeesus sanoi: »Joku koski minuun. Minä tunsin, että minusta lähti voimaa.»

Kun nainen huomasi, ettei hän voinut pysyä salassa, hän tuli vavisten esiin ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen. Kaiken kansan kuullen hän kertoi, miksi oli koskenut Jeesukseen ja miten hän heti oli tullut terveeksi.

Jeesus sanoi hänelle: »Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.»

Luukas 8: 42-48

Missä kohden ja miten sinä haluaisit tulla nähdyksi?

Missä olet huomannut, että Jumala on huomannut sinut?

Miten olet toiminut silloin?

1.5.

Jonatan ja Daavid olivat nuorina ystäviä. Jonatanin isä, Saul, oli kuningas, joka alkoi kateudesta vainota Daavidia, vaikka tämä oli aiemmin palvellut häntä uskollisesti. Jonatanin ja Daavidin ystävyys kuitenkin säilyi, ja David muisti ystävänsä tämän kuoleman jälkeenkin. Jonatanin poika Mefiboset oli rampautunut viisivuotiaana, kun hänen hoitajansa oli kuullut uutisen kuningas Saulin ja Jonatanin kuolemasta ja napannut hänet mukaansa pakoretkelle. Poika oli pudonnut hässäkässä hoitajan sylistä ja loukannut jalkansa parantumattomasti. Daavidista tuli kuningas Saulin jälkeen. Potentiaalisen kruununperijän oli siitä lähtien pysyteltävä piilossa uudelta kuninkaalta. Tultuaan maan hallitsijaksi Daavid halusi kuitenkin Jonatanin muistoa vaaliakseen osoittaa laupeutta jollekulle hänen perilliselleen. Hän sai selville Jonatanin pojan asuinpaikan. Mefibosetista voit halutessasi lukea lisää 2. Samuelin kirjan neljännestä luvusta. Mutta nyt päivän tekstiin.

Daavid kysyi: »Mahtaako Saulin suvusta olla enää jäljellä ketään, jolle voisin Jonatanin tähden osoittaa ystävyyttä?» Saulin talossa oli ollut Sibaniminen palvelija. Hänet kutsuttiin Daavidin luo, ja kuningas kysyi: »Oletko sinä Siba?» Hän vastasi: »Olen, herrani.» Kuningas kysyi: »Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle voisin osoittaa ystävyyttä, niin kuin Jumala vaatii?» Siba vastasi kuninkaalle: »On yksi, Jonatanin rampa poika.» Kuningas kysyi: »Missä hän on?» Siba sanoi: »Hän on Ammielin pojan Makirin talossa Lodabarissa.» Kuningas lähetti palvelijansa hakemaan hänet sieltä.

2. Samuelin kirja 9: 1-4

Koeta kuvitella köyhtynyt ja mahdollista uuden kuninkaan kosta pelkäävä rampa Mefiboset istumassa vaatimattoman talonsa edustalla, kun kuninkaalliset vaunut pysähtyvät hänen talonsa eteen, ja hän kuulee kutsun saapua kuninkaan hoviin. Mitä hän mahtaa ajatella? Mitä sinä ajattelet, jos ja kun maan ja taivaan kuninkaan lähettiläs kutsuisi sinut hoviinsa?

Toinen viikko - Sinut on kutsuttu. Entä sitten?

2.1.

Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli kerran nälänhätä maahan. Muuan mies Juudan Betlehemistä muutti silloin vaimonsa ja kahden poikansa kanssa siirtolaiseksi Moabin maahan. Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa oli Noomi, heidän poikansa olivat nimeltään Mahlon ja Kiljon, ja he olivat efratalaisia Juudan Betlehemistä. He tulivat Moabin maahan ja jäivät sinne asumaan. Elimelek, Noomin mies, kuoli, ja Noomi jäi yksin molempien poikiensa kanssa. Pojat ottivat itselleen moabilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa ja toisen Ruut. Kun he olivat asuneet siellä kymmenisen vuotta, kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja niin Noomi oli yksin menetettyään sekä miehensä että poikansa.

Noomi päätti lähteä miniöittensä kanssa kotimatkalle Moabin maasta, sillä hän oli siellä kuullut, että Herra oli huolehtinut kansastaan ja antanut sille hyvän sadon. Kun hän lähti sieltä missä oli asunut, hänen molemmat miniänsä tulivat mukaan, mutta heidän ollessaan matkalla Juudan maahan Noomi sanoi miniöilleen:

»Palatkaa kumpikin äitinne luo. Olkoon Herra teille hyvä, niin kuin te olette olleet hyviä vainajiamme ja minua kohtaan. Kunpa te Jumalan avulla saisitte molemmat uuden miehen ja löytäisitte turvan ja onnen hänen kattonsa alla.» Hän suuteli heitä, mutta he puhkesivat itkuun ja sanoivat: »Ei, me tahdomme, että sinä viet meidät kansasi luo.»

Silloin Noomi sanoi: »Menkää takaisin, tyttäreni! Mitä syytä teillä on tulla minun mukaani? Enhän minä enää voi synnyttää poikia teille miehiksi. Menkää takaisin, tyttäreni. Minä olen jo liian vanha mennäkseni vaimoksi kenellekään. Ja vaikka ajattelisinkin, että minulla vielä on toivoa lapsista, ja vaikka jo tänä yönä olisin jonkun miehen oma ja synnyttäisin poikia, niin jaksaisitteko kuitenkin odottaa, että he kasvavat suuriksi? Voisitteko niin kauan elää naimattomina? Ei, tyttäreni! Minä olen kovin murheissani siitä, että tekin olette joutuneet kärsimään, kun Herra on minua näin raskaasti koetellut.»

Miniät itkivät nyt vielä katkerammin. Viimein Orpa suuteli anoppiaan hyvästiksi, mutta Ruut ei suostunut eroamaan Noomista. Silloin Noomi sanoi: »Katso nyt, kälysi lähti takaisin kansansa ja jumalansa luo. Lähde sinäkin kälysi mukana.» Mutta Ruut sanoi: »Älä pakota minua eroamaan sinusta ja lähtemään luotasi. Minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja minne sinä jätät, sinne minäkin jään. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne minut haudattakoon. Rangaiskoon minua Jumala nyt ja aina, jos muu kuin kuolema erottaa minut sinusta!» Kun Noomi käsitti, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän ei puhunut siitä sen enempää.

Ruut 1:1-18

Milloin sinä olet ylittänyt oman kulttuuri- ja kielirajasi tai mukavuusalueesi? Mikä sinut siihen yllytti?

Halutessasi voit myös lukea koko Ruutin kirjan ja tarkastella mitä oman turvallisuuden kehän rikkominen hänelle merkitsi, ja jopa Ruutin tarinaa reflektoiden sinulle.

2.2.

Abram oli seurannut isäänsä tämän muuttaessa Kaldean Urista Harraniin. Abram in liikkuva paimentolaiselämä ei kuitenkaan päättynyt tänne. Terah otti mukaansa poikansa Abram in, poikansa Haranin pojan Lootin sekä Abram in vaimon Sarain ja lähti kulkemaan heidän kanssaan Kaldean Urista Kanaaninmaan suuntaan. Tultuaan Harraniin he jäivät sinne asumaan. Terah eli kaikkiaan 205 vuotta ja kuoli Harranissa Herra sanoi Abramille: »Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille.»
1. Ms 11: 31-12:3

Mitä valintojasi olet katunut?

Oletko tehnyt valintoja, joiden lopputulema ei vielä ole selvinnyt. Mitkä valintasi ovat osoittautuneet mainioksi? Mikä saa sinut liikkeelle?

2.3.

Nuoris Samuel palveli Herraa Eelin luona. Siihen aikaan Herra puhui ihmisille vain harvoin eikä näkyjä usein nähty. Eräänä iltana Eeli oli jo mennyt nukkumaan. Hänen silmänsä olivat hämärtyneet niin että hän tuskin näki. Jumalan lamppu paloi vielä, ja Samuel oli asettunut nukkumaan pyhäkköön, jossa Jumalan liitonarkku oli. Silloin Herra kutsui Samuelia nimeltä. Hän vastasi: »Täällä minä olen», uoksi Eelin luo ja sanoi: »Kutsuit minua. Tässä olen.» Mutta Eeli vastasi: »En minä kutsunut. Mene takaisin nukkumaan.» Samuel palasi vuoteelleen. Herra huusi uudelleen: »Samuel!» Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: »Kutsuit minua. Tässä olen.» Mutta Eeli vastasi: »Ei, poikani, en minä kutsunut. Mene takaisin nukkumaan.» Silloin Samuel ei vielä tuntenut Herraa eikä Herra ollut ennen puhunut hänelle. Sitten Herra kutsui Samuelia kolmannen kerran, ja Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: »Kutsuit minua. Tässä olen.» Nyt Eeli ymmärsi, että Herra kutsui poikaa, ja hän sanoi: »Mene nukkumaan, mutta jos joku vielä kerran kutsuu sinua, vastaa näin: Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.» Ja Samuel meni takaisin vuoteelleen. Silloin Herra tuli, seisautui ja huusi kuten edellisillään kerroilla: »Samuel, Samuel!» Samuel vastasi: »Puhu, palvelijasi kuulee.»
1. Samuel 3: 1-10

Oletko joskus kokenut, että jokin tehtävä tai elämänorientaatio on esitelty sinulle tavalla, jota on ollut vaikea vastustaa? Miten siinä kävi? Haluaisitko itsellesi selkeän kutsumuksen? Miten sellaisen voisi saada?

2.4.

»Tämä laki, jonka minä teille nyt annan, ei ole liian vaikea, ei etäinen eikä salattu.

Se ei ole taivaassa, niin että joutuisitte sanomaan: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se ei myöskään ole meren takana, niin että joutuisitte sanomaan: 'Kuka käy hakemassa sen meren takaa ja ilmoittaa sen meille, jotta voisimme sitä noudattaa?' Se on aivan teidän lähellänne, teidän suussanne ja sydämässänne, valmiina noudatettavaksi.

5. Moos 30:11-14

Mitä mielestäsi tarkoittaa, että Jumalan laki on suussamme ja sydämässämme? Onko sydämesi laki sama laki, jonka voi lukea jonakin tekstinä? Mikä teksti miellyttää sinua?

Miten kuuntelet sydäntäsi?

2.5.

Sitten Jeesus nousi vuorelle. Hän käski luokseen ne, jotka hän oli valinnut, ja he lähtivät hänen mukaansa. Nämä kaksitoista Jeesus kutsui olemaan kanssaan Luuk. 3: 13,14

Miten johonkin ryhmään samastuminen ja se miten elät liittyvät toisiinsa?

Keitä ovat ne ihmiset, jotka toimivat samalla tavalla kuin sinä?

Oletko tähän tyytyväinen?

Onko sinulla toisilleen vieraita tuttavapiirejä? Miten siitä selviät?

Keihin samastut mieluiten?

Kolmas viikko - Mikä tässä mättää, vai mättääkö mikään?

3.1.

1. Moos. 23-32

Samana yönä Jaakob otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa ja kaikki yksitoista poikaansa ja kulki kahlaamon kohdalta Jabbokin yli. Saatettuaan heidät ensin vastarannalle hän käski kuljettaa yli myös kaiken omaisuutensa. Vain Jaakob itse jäi toiselle rannalle. Siellä muuan mies paini hänen kanssaan aamunsarastukseen saakka. Kun mies huomasi, ettei päässyt voitolle, hän iski Jaakobia nivustaipeeseen, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa. Mies sanoi hänelle: »Päästä minut menemään, sillä päivä valkenee.» Mutta Jaakob sanoi: »En päästä sinua, ellet siunaa minua.» Mies kysyi häneltä: »Mikä sinun nimesi on?» Hän vastasi: »Jaakob.» Silloin mies sanoi: »Sinua ei pidä enää sanoa Jaakobiksi, vaan Israeliksi, sillä sinä olet kamppailut Jumalan ja ihmisten kanssa ja voittanut.» Jaakob sanoi hänelle: »Sano sinäkin nimesi.» Mutta mies vastasi: »Miksi sinun pitäisi tietää minun nimeni?» Ja hän siunasi Jaakobin siellä. Jaakob antoi paikalle nimeksi Penuel. Hän sanoi: »Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja silti olen elossa.» Aurinko nousi, ja hän jatkoi matkaansa Penuelista eteenpäin ontuen lonkkaansa.

Onko sinulla jokin rankka elämäkokemus, jonka jälki on jäänyt mieleesi, kehoosi, muistoosi? Millä tavalla tämä sinuun tarttunut muisto voisi olla myös siunaus?

3.2.

Te puhutte uskaliaasti minua vastaan, sanoo Herra. ”Miten me olemme puhuneet sinua vastaan?” te kysytte. Olette sanoneet näin: ”Turha on palvella Jumalaa. Mitä hyötyä on siitä, että noudatamme hänen käskyjään, palvelemme Herraa Sebaotia ja kuljemme murhe kasvoillamme? Me näemme, kuinka röyhkeät ovat onnellisia, kuinka he menestyvät vaikka ovat tehneet paha. He saavat elää, vaikka ovat koetelleet Jumalan kärsivällisyyttä.” Mutta kun ne, jotka Herraa pelkäävät, puhuvat kaikesta tästä,

Herra kuulee, mitä he sanovat. Kaikki kirjoitetaan muistiin hänen edessään. Se koituu iloksi niille, jotka kunnioittavat häntä ja pelkäävät hänen nimeään. Sinä päivänä, jonka minä määrään, he jälleen ovat minun oma kansani, sanoo Herra Sebaot. Ja minä olen hyvä heitä kohtaan, niin kuin isä on hyvä pojalleen, joka tottelee häntä. Te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Te näette, kuka on palvellut Jumalaa ja kuka ei ole häntä palvellut.
Mal. 3: 13-18

Missä asiassa olet tyytymätön Jumalaasi?

Missä asiassa sinun on helppo olla uskollinen? Missä taas ei?

Mitä periaatteita sinulla on? Onko niitä helppo noudattaa?

Onko jokin perusorientaatiiosi joskus muuttunut, miksi ja miten?

3.3.

1. Kun. 3:1-15

Salomo sai faraon tyttären vaimokseen; näin hänestä tuli Egyptin kuninkaan vävy. Hän toi vaimonsa Daavidin kaupunkiin siksi aikaa, että sai valmiiksi palatsinsa, Herran temppelin ja Jerusalemin ympärismuurin. Kansa uhrasi edelleenkin uhrikukkuloilla, koska Herralle omistettua temppeliä ei vielä ollut rakennettu. Salomo rakasti Herraa ja noudatti isänsä Daavidin säädöksiä. Silti hän uhrasi ja suitsutti kukkuloilla.

Kuningas meni Gibeoniin uhraamaan, sillä siellä oli tärkein uhrikukkula. Salomo uhrasi sen alttarilla tuhat polttouhria. Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa. Jumala sanoi: »Pyydä, mitä haluat, niin annan sen sinulle.» Salomo vastasi: »Sinä osoitit runsain mitoin suosiotasi palvelijallesi, isälleni Daavidille, kun hän vilpittömänä ja oikeamielisenä vaelsi teitäsi ja oli sinulle uskollinen. Sinun suosiosi säilyi runsaana loppuun saakka, sinä annoit hänelle pojan, joka tänään istuu hänen valtaistuimellaan. Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt minusta kuninkaan isäni Daavidin jälkeen, vaikka olen vain nuori poika, joka ei tiedä minne mennä, mitä tehdä. Palvelijasi on keskellä kansaa, jonka olet valinnut, keskellä ihmispaljoutta, jolla ei ole mittaa eikä määrää. Anna siksi minulle ymmärtäväinen sydän, jotta osaisin hallita ja tuomita kansaasi ja erottaisin hyvän pahasta. Muutoin en voi oikeamielisesti hallita tätä suurta kansaa.»

Tämä pyyntö oli Herralle mieleen, ja hän sanoi Salomolle: »Koska esitit tällaisen pyynnön, koska et halunnut pitkää ikää, et rikkautta etkä vihollistesi kuolemaa, vaan pyysit ymmärrystä osataksesi hallita oikein, minä teen niin kuin pyysit. Minä annan sinulle niin viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, ettei kaltaistasi ole ennen ollut eikä ole jälkeesikään tuleva. Mutta minä annan sinulle myös sellaista, mitä et pyytänyt: annan rikkautta ja kunniaa, niin ettei kuninkaiden joukossa koko elinaikanasi ole sinulle vertaa. Ja jos vaellat minun teitäni säädösteni ja määräysten mukaisesti, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, minä annan sinulle pitkän iän.»

Mitä kaipauksia, sisäisiä toiveita löydät itsestäsi? Mitä haluat?

Tunnistatko eri haluamisesi kerroksia? Mitä?

Mikä voisi olla sisäisin kaipauksesi?

3.4.

Näin sanoo Herra, Israelin kuningas
ja sen lunastaja, Herra Sebaot:
Minä olen ensimmäinen ja minä olen
viimeinen,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
Kuka on minun kaltaiseni? Antakoon
äänensä kuulua
ja kertokoon minulle, mitä on tapahtunut
siitä alkaen kun asetin paikalleen
ikimuinaisen kansan!

Hän esittäköön myös tulevat tapahtumat,
tulevaiset hän kertokoon meille!
Älkää säikähtäkö, älkää jääkö kauhun
valtaan!
Enkö ole jo aikoja sitten
kertonut ja ilmoittanut näitä teille?
Te olette minun todistajani:
onko muuta Jumalaa, muuta turvakalliota
kuin minä?
Minä en toista tunne!
Jes. 44: 6-8

Mitkä asiat tuovat sinulle turvallisuuden tunteen?
Mihin asioihin elämässäsi luostat eniten?
Miten rakennat turvallisuutta elämässäsi?

3.5.

Jumala, ole minulle armollinen hyvytesi
tähten;
pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi
tähten.
Pese minut puhtaaksi rikoksestani,
puhdistat minut synnistäni.
Sillä minä tunnen rikokseni,
ja minun syntini on aina minun edessäni.
Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä
tehnyt, tehnyt sitä, mikä on paha sinun
silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi
ja puhdas tuomitessasi.
Katso, minä olen synnissä syntynyt,
ja äitini on minut synnissä siittänyt.
Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan
saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat
minulle viisauden.
Puhdistat minut isopilla, että minä
puhdistuisin, pese minut, että minä lunta
valkeammaksi tulisin.
Anna minun kuulla iloa ja riemua,
että ihastuisivat ne luut, jotka särkenyt
olet.
Peitä kasvosi näkemästä minun syntejäni,

pyyhi pois kaikki minun pahat tekoni.
Jumala, luo minuun puhdas sydän
ja anna minulle uusi, vahva henki.
Älä heitä minua pois kasvojesi edestä,
älkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.
Anna minulle jälleen autuutesi ilo,
ja tue minua alttiuden hengellä.
Minä tahdon opettaa väärille sinun tiesi,
että syntiset sinun tykösi palajaisivat.
Päästä minut verenvioista, Jumala,
minun autuuteni Jumala,
että minun kieleni riemuitsisi
sinun vanhurskaudestasi.
Herra, avaa minun huuleni,
että minun suuni julistaisi sinun kiitostasi.
Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri,
sen minä kyllä antaisin;
polttohuri ei ole sinulle mieleen.
Jumalalle kelpaava uhri
on särjetty henki;
särjettyä ja murtunutta sydäntä
et sinä, Jumala, hylkää.
Psalmi 51

Mitä syntejä tunnistat itsessäsi?
Mitä kadut juuri nyt?
Miten oman laiminlyönnin, erehdyksen tai tahallisen väärin teon tunnistaminen ja
tunnustaminen voisi olla iloinen, elämää ja toivoa antava asia?

Neljäs viikko - Mitä minä tekisin?

4.1.

Muuan lainopettaja halusi panna Jeesuksen koetukselle. Hän kysyi: ”Opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta saisin omakseni iankaikkisen elämän?” Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?” Mies vastasi: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi ja koko ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Jeesus sanoi: ”Oikein vastasit. Tee näin, niin saat elää.”

Mies tahtoi osoittaa, että hän noudatti lakia, ja jatkoi: ”Kuka sitten on minun lähimmäiseni?”

Jeesus vastasi hänelle näin:

”Eräs mies oli matkalla Jerusalemissa Jerikoon, kun rosvojoukko yllätti hänet. Rosvot veivät häneltä vaatteetkin päältä ja pieksivät hänet verille. Sitten he lähtivät tiehensä ja jättivät hänet henkihieveriin. Samaa tietä sattui tulemaan pappi, mutta miehen nähdessään hän väisti ja meni ohi. Samoin teki paikalle osunut leeviläinen: kun hän näki miehen, hänkin väisti ja meni ohi.

Mutta sitten tuli samaa tietä muuan samarialainen. Kun hän saapui paikalle ja näki miehen, hänen tuli tätä sääli. Hän meni miehen luo, valeli tämän haavoihin öljyä ja viiniä ja satoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja piti hänestä huolta. Seuraavana aamuna hän otti kukkarostaan kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: ’Hoida häntä. Jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä korvaan ne, kun tulen takaisin.’ Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstetyn miehen lähimmäinen?”

Lainopettaja vastasi: ”Se, joka osoitti hänelle laupeutta.” Jeesus sanoi: ”Mene ja tee sinä samoin.”

Luuk. 10: 25-37

Emme voi auttaa koko maailmaa ja kaikkia ihmisiä. Missä kulkee sinun humanitaarisen toimintasi raja?
Miten muutat oman ihanteesi käytännön teoksi?

4.2.

Jeesus istuutui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka ihmiset panivat siihen rahaa. Monet rikkaat antoivat paljon. Sitten tuli köyhä leskivaimo ja pani arkkuun kaksi pientä lanttia, yhteensä kuparikolikon verran.

Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: ”Totisesti: tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen. Kaikki muut antoivat liiastaan, mutta hän antoi vähästään, kaiken mitä hänellä oli, kaiken mitä hän elääkseen tarvitsi.”

Mark. 12: 41-44

Tunnetko ihmisiä, jotka antavat vapaasti omastaan tai antavat läsnäolonsa jakamattomana kohtaamilleen ihmisille? Miten he ovat sellaisiksi tulleet?
Miten sinun pitäisi muuttua jos haluat tehdä samoin?

4.3.

Muutamille, jotka olivat varmoja omasta vanhurskaudestaan ja väheksyivät muita, Jeesus esitti tämän kertomuksen:

”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani. Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itsekseen: ’Jumala, minä kiitan sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani. Minä paastotan kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkkin mitä ostan.’ Publikaani seisoj taempana. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!

Minä sanon teille: hän lähti kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen ei. Jokainen, joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan.”

Luuk. 18: 9-14

Mikä mahtaa olla omanarvontunteen ja omavanhurskauden ero?

Miltä sinusta tuntuu, kun ja jos pääset tilanteeseen, jossa koet olevasi Jumalan edessä?

Mitä sisimpäsi sanoo juuri nyt?

4.4.

Jeesus sanoi:

”Teille on opetettu: ’Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.’ Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille

kuin jumalattomille.

Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Matt. 5: 43-48

Ketä sinun on helppo rakastaa? Keitä vaikeampaa?

Miten rakastaa ihmistä, josta ei pidä? Koetapa nimetä ihmisiä, joista et pidä. Ne, joiden kanssa on helppo olla, ovat helpommin nimettävissä.

4.5.

Tuohon aikaan Jeesus kerran puhkesi puhumaan ja sanoi:

”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut tämän viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä eikä Isää kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.”

Matt. 11: 25-30

Miten kirjaviisuus ja oppineisuus voi olla Jumalan tuntemisen este?

Voitko erottaa Jumalaa koskevan ajattelusi ja välittömän kokemuksesi hänestä toisistaan?

Miten kuvaisit niiden suhdetta?

Viides viikko - Mihin tämä kaikki oikein päättyy?

5.1.

Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudellaan, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Nasaretin kaupunkiin Galileaan neitsyen luo, jonka nimi oli Maria. Maria oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalla Joosefille.

Enkeli tuli sisään hänen luokseen ja sanoi: ”Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi!” Nämä sanat saivat Marian hämmennyksiin, ja hän ihmetteli, mitä sellainen tervehdys mahtoi merkitä.

Mutta enkeli jatkoi: ”Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus. Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen. Hän hallitsee Jaakobin sukua ikuisesti, hänen kuninkuudellaan ei ole loppua.”

Maria kysyi enkeliltä: ”Miten se on mahdollista? Minähän olen koskematon.” Enkeli vastasi: ”Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan.

Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi.

Ja tiedä tämä: Myös sukulaisesi Elisabet kantaa poikalasta, vaikka on jo vanha. Hän on jo kuudennella kuukaudella - hän, jota on pidetty hedelmättömänä! Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.” Silloin Maria sanoi: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.” Niin enkeli lähti hänen luotaan.

Luuk. 1: 26-38

Koetapa samaistua Marian kokemaan? Miten sinä synnytät Jeesuksen maailmaan? Miten sinä vastaat kun Jumala kutsuu sinua?

5.2.

Sapatin päätyttyä, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa. Äkkiä maa alkoi vavahdella ja järistä, sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta. Hän tuli haudalle, vieritti kiven pois ja istuutui sille. Hän oli hohtava kuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. Vartijat pelästyivät häntä niin, että alkoivat vapista ja kaatuivat maahan kuin kuolleet.

Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: ”Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi. Tulkaa katsomaan, tuossa on paikka, jossa hän makasi. Menkää kiireesti sanomaan hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista. Hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä te näette hänet. Tämä oli minun sanomani teille.'”

Naiset lähtivät heti haudalta, yhtaikaa peloissaan ja riemuissaan, ja riensivät viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

Matt. 28: 1-8

Koetapa kulkea mielikuvituksessasi naisten mukana haudalle. Onko se helppoa vai vaikeaa? Miksi?

5.3.

Maria seiso i hauda ovella ja itki. Siinä itkiessään hän kurkisti hauda ja näki, että siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, istui kaksi valkopukuista enkeliä, toinen pääpuolessa ja toinen jalkopäässä.

Enkelit sanoivat hänelle: ”Mitä itket, nainen?” Hän vastasi: ”Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu.”

Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan takanaan, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus. Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä itket, nainen? Ketä sinä etsit?” Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi ja sanoi: ”Herra, jos sinä olet vienyt hänet täältä, niin sano, minne olet hänet pannut. Minä haen hänet pois.” Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Maria.” Maria kääntyi ja sanoi: ”Rabbuuni!” - se on hepreaa ja merkitsee: opettajani. Jeesus sanoi: ”Älä koske minuun. Minä en vielä ole noussut Isän luo. Mene sinä viemään sanaa veljilleni ja sano heille, että minä nouden oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän Jumalanne luo.”

Magdalan Maria riensi opetuslasten luo ja ilmoitti: ”Minä olen nähnyt Herran!” Sitten hän kertoi, mitä Herra oli hänelle sanonut.

Joh. 20: 11-18

Pääsitkö Marian kanssa haudalle? Pystytkö seuraamaan Marian tunnevaihteluita? Mitä itse tunnet?

Miksiköhän Maria ei saanut koskea Jeesusta?

5.4.

Samana päivänä oli kaksi opetuslasta menossa Emmaus-nimiseen kylään, jonne on Jerusalemissa noin kahden tunnin kävelymatka. He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. Heidän siinä puhellessaan ja pohdiskellessaan Jeesus itse liittyi heidän seuraansa ja kulki heidän kanssaan. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä, sillä heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.

Jeesus kysyi heiltä: ”Mistä te oikein keskustellette, matkamiehet?” He pysähtyivät murheellisina, ja toinen heistä, Kleopas nimeltään, vastasi: ”Taidat olla Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut.”

”Mitä te tarkoitatte?” Jeesus kysyi. He vastasivat: ”Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle. Se mies oli tosi profeetta, voimallinen sanoissa ja teoissa, sekä Jumalan että kaiken kansan edessä. Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. Me kuitenkin olimme eläneet siinä toivossa, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Eikä siinä kaikki. Tänään on jo kolmas päivä siitä kun se tapahtui, ja nyt ovat muutamat naiset meidän joukostamme saattaneet meidät kerta kaikkiaan hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Sieltä tultuaan he lisäksi kertoivat nähneensä näyn: enkeleitä, jotka sanoivat, että Jeesus elää. Muutamat meistä menivät silloin haudalle ja totesivat, että asia oli niin kuin naiset olivat sanoneet. Jeesusta he eivät nähneet.”

Silloin Jeesus sanoi heille: ”Voi teitä ymmärtämättömiä! Noinko hitaita te olette uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet? Juuri niinhän Messiaan piti kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa.” Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

He olivat jo saapumassa kylään, jonne olivat menossa. Jeesus oli jatkavinaan

matkaansa, mutta he estivät häntä lähtemästä ja sanoivat: ”Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan.” Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen. Kun hän sitten aterioi heidän kanssaan, hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja antoi sen heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet. Mutta samassa hän jo oli poissa heidän näkyvistään. He sanoivat toisilleen: ”Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset?”

Heti paikalla he lähtivät matkaan ja palasivat Jerusalemiin. Siellä olivat koolla yksitoista opetuslasta ja muut heidän joukkoonsa kuuluvat. Nämä sanoivat: ”Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Simonille.” Nuo kaksi puolestaan kertoivat, mitä matkalla oli tapahtunut ja miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Luuk. 24: 13-35

Mikä innostaa sinua niin että muu unohtuu? Mikä vie sinut mennessään?
Mistä opetuslapset erityisesti innostuivat?

5.5.

Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, ei ole oppinut tuntemaan Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Juuri siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuuteemme, että hän lähetti ainoan Poikansa maailmaan, antamaan meille elämän.

Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksi.

Rakkaat ystävät! Kun Jumala on meitä näin rakastanut, tulee meidänkin rakastaa toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on saavuttanut meissä päämääränsä.

Me pysymme hänessä ja hän pysyy meissä; tämän me tiedämme siitä, että hän on antanut meille Henkeään. Me olemme nähneet, että Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, ja siitä me todistamme.

Joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi, hänessä Jumala pysyy, ja hän pysyy Jumalassa. Me olemme oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden kaikkia meitä kohtaan ja uskomme siihen.

Jumala on rakkaus. Se, joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. Jumalan rakkaus on saavuttanut meissä täyttymyksensä, kun me tuomion päivänä astumme rohkeasti esiin. Sellainen kuin Jeesus on, sellaisia olemme mekin tässä maailmassa. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon. Pelossahan on jo rangaistusta; se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.

Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee. Sillä se, joka ei

rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. Tämän käskyn me olemmekin häneltä saaneet: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

1.Joh. 4:7-21

Mietiskele Jumalan rakkautta sinua ja koko maailmaa kohtaan.

Avaa sydämesi niin avoimeksi kuin pystyt.

Mitä sinussa tapahtuu kun olet avoinna Jumalan rakkaudelle?

Miten voisit asua arjessasi yhä enemmän Jumalan rakkaudessa?

Kokosivat Pekka Yrjänä Hiltunen ja Henri Järvinen vuoden 2019 syksyllä ennen adventin aikaa